

jaa mærkeligt, naar de sammenlignes med Handlingerne; det er nemlig meget let at tilveiebringe ordnede Tilstande, det bestaar blot i, at Regeringen ikke maa forhindre Landsstinget i at sende de provisoriske Love til Folkethingets konstitutionelle Behandling. Disse Love have nu ligget der i 3 Aar, de behandles ikke mere, og det er ikke alene en offentlig Hemmelighed, men det er en vedgaaet, af Ministeriet ikke bestridt og af Landsstingets Formand udtalt Sandhed, at Grunden til, at Lovene blev ved at ligge og visne i Udvalget i Landsstinget, er en Overenskomst eller Forstaaelse mellem Ministeriet og Landsstingets Udvalg. Det forekommer mig da, at naar man stadig her taler om, at man ønsker Fred, er der ikke noget Simple end at sørge for, at den Ting sker, som burde være sket for to Aar siden, nemlig at man gjør Lovene færdige i det andet Thing til Behandling i Folkethinget, som har en Ret til at behandle dem. Saalænge man ikke gjør dette, tror jeg, det kan lyde ret kjønt, men det vil ikke overbevise noget Menneske i Verden, naar Ministeriet siger, at det ønsker Fred, nu da det har vist sig, at det, der forlanges af Folkethinget, ikke er Andet end Ret til at udøve sin konstitutionelle Ret med Hensyn til Love, som Ministeriet selv erkjender skulle foreligge, og det jaa hurtigt som mulig, til Behandling her i Thinget. Det er hele Grunden til Striden og man faar snarere det Sndtryk, at naar Lovene vedblivende bevares i Udvalget i det andet Thing, er det netop, fordi man ønsker den nuværende Tilstand bevaret og Striden fortsat. Anden Forklaring er vist ikke mulig.

Berg: Den ærede Ordfører kan have Ret i, at det kunde være rigtigt nok at forbeholde sig Ret til et almindeligt Indseende med disse Anstalters hele Drift, hvortil der gives Bevillinger paa Finantsloven, og at der altsaa kan gives Tilfælde eller opstaa Anskuelser ved Forhold i Offentligheden om Skattebjerg og Vanderupgaard's Virksomhed, som fuldt kunne berettigede Rigsdagen til at forlange baade deres Regnskaber og deres Beretninger forelagte og gennemgaaede i Henshold til den af den offentlige Mening fremgaaede Opfattelse af Stillingen. Naar det siges saaledes, har jeg aldrig tvivlet om — og det er jo en lang Narrække, hvori jeg har haft med Behandlingen af denne Slags Sager at gjøre — at det kunde komme til at foreligge saaledes, fordi der naturligtvis kan have været en hel Del Usikkerhed hos Mange, om man nu ogsaa i alle Punkter traf den rette Fremgangsmaade,

medens man dog hovedsagentlig antog, at det gik væsentlig godt, som det gik, og at der var jaa mange uvillige og velsindede Mænd, der havde med den hele Sag at gjøre, at man kunde stole paa, at Alt var særdeles godt og vel det værdt, som man offrede derpaa. Men at tage en lille enkelt Post frem og fordre Refusion efter Regning og mulig Skrivelser fra den administrative Revision i Ministerierne, disse Regnskaber med Bilag, og bruge det som Grundlag for en Undersøgelse af disse Anstalters omfattende Virksomhed — den Tankegang forekommer mig ikke holdbar. Bør Ret til at forlange almindelige Oplysninger, altsaa ogsaa om denne Post, have vi ubestaaet, selv om man ikke gaar ind paa mit Forslag, som Grundlag for den aarlige Bevilling. Hvis Forholdene kræve en saadan Undersøgelse af os, ere vi ikke afskaarne fra at gaa ind derpaa, vi have en Forpligtelse til at gennemgaa disse Papirer eller kunne paalægge Justitsministeren det, og vi bør ikke paalægge Anstalten en Regnskabsførelse paa denne underordnede Post af det store Budget, som vi ikke forlange af Andre. Saaledes burde vi stille os, paaistaar jeg, baade naar et praktisk og forretningsmæssigt Hensyn skulde gjøres gjældende. Jeg skal ikke opholde mig videre herved. Jeg troede, at Ministeren havde nok at tage vare, han skal have Tilsyn med Len og Stamhuse og Fæstevæsenet, hvorfor skal han have Tilsyn med Drenge paa Vanderupgaard?

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen over dette Afsnit.

§ 8.

Indtægten af Færøerne beregnes til nedenstaaende 63,277 Kr. 60 Øre.

vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag under Nr. 51 til Ændringsforslag under Nr. 50 til § 20 af Udvalget.

3 Stedet for 200 Kr. sættes 100 Kr. vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 50 til § 20 af Justitsministeren med den vedtagne Underændring saalydende: